

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/9/2022
Identifikačné číslo spisu:	8813204718
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:8813204718.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a členiek senátu JUDr. Beaty Miničovej a Mgr. Sone Pekarčíkovej v spore žalobcu: A. B., bytom N. XXX/XX, XXX XX N., zastúpeného: JUDr. Martin Saloka, advokát, Zvonárska 8, 040 01 Košice - Staré Mesto, IČO: 31 314 368, proti žalovanému: Poľnohospodárske obchodné družstvo Vechec, 094 12 Vechec, IČO: 31 714 838, zastúpenému: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA - JUDr. STANISLAV KAŠČÁK, s.r.o., Ulica 1. mája 1246, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 47 245 034, v konaní o vyslovenie neplatnosti uznesenia náhradnej výročnej členskej schôdze, vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 8Cb/56/2013, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 19. novembra 2019, č. k. 6Cob/55/2018-271, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného z a m i e t a.

II. Žalobca m á proti žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“), ako súd prvej inštancie, svojím v poradí prvým rozsudkom zo dňa 5. januára 2015, č. k. 8Cb/56/2013-103, určil, že uznesenie prijaté na náhradnej výročnej členskej schôdzi POD Vechec zo dňa 7. marca 2013 pod bodmi I, II, III, IV a V je neplatné (výrok I.) a určil, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 100%.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 27. júna 2018 domáhal, aby súd prvej inštancie určil, že uznesenia prijaté na náhradnej výročnej členskej schôdzi (ďalej len „NVČS“) Poľnohospodárskeho obchodného družstva (ďalej len „POD“) Vechec zo dňa 7. marca 2013, ktoré sú označené v zápisnici z NVČS POD Vechec rímskymi číslicami I, II, III, IV a V sú neplatné. V žalobe uviedol, že je vlastníkom členského podielu družstva v menovitej výške 5.530,306 Eur. Na deň 7. marca 2013 bola zvolaná výročná členská schôdza (ďalej len „VČS“) a NVČS POD Vechec za rok 2012. Keďže VČS nebola uznášaniaschopná, konala sa následne dňa 7. marca 2013 NVČS. Na NVČS POD Vechec za rok 2012 bolo prijaté uznesenie označené v zápisnici z NVČS

rímskymi číslicami I, II, III, IV a V. Vzhľadom na fakt, že žalovaný odmietol zaprotokolovať žalobcove námietky proti prijatému uzneseniu, podal žalobca dňa 5. apríla 2013 námietky proti prijatému uzneseniu podľa § 242 Obchodného zákonníka (ďalej aj „ObZ“). Uznesenie označené v zápisnici z NVČS rímskymi číslicami I, II, III, IV a V považuje žalobca za také, ktoré je v rozpore so stanovami žalovaného aj v rozpore so zákonom. Žalovaný listom zo dňa 25. apríla 2013 odpovedal žalobcovi na jeho námietky. Žalobca nepovažuje odpoveď žalovaného na námietky za uspokojivú, predovšetkým z toho dôvodu, že ani na základe tejto odpovede nebol odstránený rozpor prijatého uznesenia so zákonom a so stanovami. Žalobca tvrdí rozpor uznesenia označených v zápisnici z NVČS rímskymi číslicami I, II, III, IV a V so zákonom aj so stanovami. Tvrdí, že NVČS nebola zvolaná riadne, teda nebola zvolaná tak, ako to vyžadujú stanovy POD Vehec a Obchodný zákonník v ustanovení § 238 ods. 3 a to preto, že:

1./ pozvánka na NVČS na deň 7. marca 2013 o 09.30 hod. je datovaná vo Vechci dňa 14. februára 2012. Táto pozvánka, navrhovateľovi doručená v roku 2013, nebola doručovaná v súlade s ustanovením Čl. XIV ods. 6 stanov POD a § 239 Obchodného zákonníka;

2./ pozvánka na NVČS v záhlaví uvádza, že je vydaná „...v zmysle Čl. XIX ods. 6 stanov družstva...“, pričom ale platné stanovy POD Vehec neobsahujú žiaden Čl. XIX ods. 6;

3./ pozvánka na NVČS je podpísaná iba predsedom predstavenstva POD Vehec, pričom ale v zmysle Čl. XIV ods. 6 stanov schôdzu zvoláva predstavenstvo a v zmysle zápisu v Obchodnom registri za družstvo podpisujú dvaja členovia predstavenstva spoločne;

4./ pozvánka na VČS POD Vehec za rok 2012 ani pozvánka na NVČS ani žiadna iná pozvánka nebola od POD Vehec doručená členke družstva p. B. B., r.č. XXXXXX/XXXX;

5./ k namietanému uzneseniu žalobca, ktorý ako člen družstva bol prítomný na schôdzi, chcel podať námietky ešte v priebehu NVČS, a to v okamihu po skončení hlasovania, teda po asi 2 hodinách a 45 minútach trvania NVČS, čo mu však nebolo umožnené - rozpor s § 241 ods. 1 písm. d) Obchodného zákonníka.

6./ namietané uznesenie bolo prijaté v rozpore s ustanovením § 238 ods. 3 Obchodného zákonníka, podľa ktorého na platnosť uznesenia sa vyžaduje prítomnosť nadpolovičnej väčšiny členov. Podľa zápisnice z NVČS bolo prítomných 110 členov, čo je 45% z celkového počtu členov.

2.1. Žalovaný podľa súdu prvej inštancie nepredložil v konaní žiadny dôkaz potvrdzujúci, že pozvánky boli všetkým členom družstva doručované. Zákon ani stanovy družstva nevyžadujú doručovanie pozvánok poštovou zásielkou určenou do vlastných rúk, alebo doporučenou zásielkou, takže bolo podľa okresného súdu možné doručovanie pozvánok obyčajnou zásielkou. Túto skutočnosť však žalovaný nepreukázal, a keďže v súdnom konaní nebolo preukázané riadne doručenie pozvánok členom družstva, nemožno teda podľa okresného súdu skonštatovať splnenie ďalšej podmienky uvedenej v čl. XIX ods. 6 stanov a to, že pozvánka bola členom družstva známa najmenej 14 dní pred konaním členskej schôdze. Nakoľko v prejednávanom prípade nebola podľa súdu prvej inštancie náhradná členská schôdza družstva zvolaná v súlade so stanovami a keďže nebola zvolaná riadne, nemožno považovať uznesenie na nej prijaté za platné, z ktorého dôvodu okresný súd určil, že uznesenie prijaté na náhradnej výročnej členskej schôdzi POD Vehec zo dňa 7. marca 2013 pod bodmi I, II, III, IV a V je neplatné.

3. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací uznesením zo dňa 21. júna 2017, č. k. 5Cob/20/2015-202, zrušil v poradí prvý rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 5. januára 2015. Odvolací súd sa nestotožnil s konštatovaním okresného súdu, ktorý žalobe vyhovel z jediného dôvodu, a sice že náhradná členská schôdza nebola zvolaná v súlade so stanovami. Odvolací súd skonštatoval, že nemožno spravodlivo požadovať od žalovaného družstva, aby spôsob doručovania písomností (teda aj pozvánok na členskú schôdzu zasielaných obyčajnou poštou) doložil označenými dôkazmi, nakoľko nie je obvyklé tzv. „obyčajnú poštu“ zaznamenávať v knihe odoslanej pošty, resp. zachovávať archívne doklady potvrdzujúce vynaloženie finančných prostriedkov na poštovné takýmto spôsobom. Keďže podľa odvolacieho súdu neobstála v žalobe konkrétne uvedená námietka, že aj z dôvodu nezákonného zvolania NVČS je na nej prijaté uznesenie neplatné, krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a určil, že povinnosťou okresného súdu bude v ďalšom konaní zamerať dokazovanie na opodstatnenosť ďalších dôvodov návrhu na začatie konania, pre ktoré žalobca žiada uznesenie prijaté na NVČS dňa 7. marca 2013 určiť za neplatné.

4. Okresný súd svojím v poradí druhým rozsudkom zo dňa 8. decembra 2017, č. k. 8Cb/56/2013-222,

opätovne určil, že uznesenie prijaté na náhradnej výročnej členskej schôdzi POD Vêchec zo dňa 7. marca 2013 pod bodmi I, II, III, IV a V je neplatné (výrok I) a zároveň určil, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 100% (výrok II).

4.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že keďže odpadla otázka doručovania pozvánok, nakoľko túto krajský súd už má za vysporiadanú vo svojom zrušujúcom uznesení, poukázal na ďalšie aspekty v rámci žaloby, ktorú uznal za dôvodnú citujúc ustanovenia § 238 ods. 3, § 239 ods. 1, 2, 8, § 242 Obchodného zákonníka a čl. XIX ods. 6 Stanov POD Vêchec platných od 15. marca 2012.

4.2. Okresný súd uviedol, že v predmetnej právnej veci žalovaný dňa 14. februára 2013 vyhotovil pozvánku, ktorou zvolal výročnú členskú schôdzu družstva za rok 2012 na deň 7. marca 2013 o 09.00 hod. a zároveň v ten istý deň (14. februára 2013) vyhotovil aj pozvánku, ktorou zvolal náhradnú výročnú členskú schôdzu družstva na deň 7. marca 2013 o 09.30 hod. Hoci tento postup žalovaný opísal ako bežnú prax zavedenú z dôvodu hospodárnosti, takéto konanie žalovaného bolo podľa súdu prvej inštancie v rozpore s § 239 ods. 8 Obchodného zákonníka, ktorý upravuje zvolanie náhradnej výročnej členskej schôdze. V tomto zákonom ustanovení sa uvádza, že predstavenstvo zvolá náhradnú výročnú členskú schôdzu až potom, keď členská schôdza nie je schopná uznášať sa a zvolá ju tak, aby sa konala do 3 týždňov odo dňa, keď sa mala konať členská schôdza pôvodne zvolaná. Výkladom ust. § 239 ods. 8 Obchodného zákonníka okresný súd dospel k záveru, že povinnosť predstavenstva zvolať náhradnú členskú schôdzu nastáva vtedy, ak členská schôdza nie je schopná uznášať sa. Keďže v danom prípade predstavenstvo zvolalo náhradnú výročnú členskú schôdzu pozvánkou datovanou v ten istý deň, ako bola pozvánka na riadnu členskú schôdzu a obe pozvánky boli naraz doručované členom družstva, nebola náhradná členská schôdza podľa záveru okresného súdu zvolaná v súlade s § 239 ods. 8 Obchodného zákonníka. Členská schôdza nebola zvolaná riadne tak, ako to vyžaduje § 238 ods. 3 Obchodného zákonníka a uznesenie na nej prijaté preto nemohlo byť podľa okresného súdu platné. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku taktiež uviedol, že je pravdou, že staty družstva v článku XIX ods. 6 obsahovali ustanovenie, že náhradná členská schôdza sa môže konať aj v ten istý deň ako členská schôdza, najskôr však o 30 minút po plánovanom začiatku riadnej členskej schôdze, pokiaľ je to uvedené v pozvánke, ale s takýmto znením stanov sa nemožno riadiť, nakoľko je v rozpore so zákonom. Staty družstva môžu upravovať určité veci podrobnejšie ako zákon, ale vždy musia byť v súlade so zákonom.

4.3. K námietke žalobcu, že členská schôdza družstva nebola zvolaná riadne, pretože pozvánka na schôdzu nebola doručená členke družstva pani B. B., súd poukázal na § 239 ods. 2 Obchodného zákonníka, ktorý ustanovuje, že zvolanie členskej schôdze sa musí členom oznámiť spôsobom určeným stanovami. Predstavenstvo POD Vêchec sa v danom prípade rozhodlo pre zvolanie členskej schôdze, ako aj náhradnej členskej schôdze, na deň 7. marca 2013, písomnou pozvánkou. Žalobca tvrdil, že písomná pozvánka nebola doručená jeho manželke a túto skutočnosť sám žalovaný aj potvrdil. Možno preto podľa súdu prvej inštancie konštatovať, že členská schôdza nebola riadne zvolaná, keďže jej zvolanie nebolo minimálne pani B. oznámené spôsobom určeným v stanovách.

4.4. Okresný súd v závere svojho rozsudku skonštatoval, že v prejednávacom prípade nebola náhradná členská schôdza družstva zvolaná v súlade so zákonom a stanovami, preto nemožno považovať uznesenie na nej prijaté za platné. S prihladením na uvedené súd žalobe vyhovel a určil, že uznesenie prijaté na náhradnej výročnej členskej schôdzi POD Vêchec dňa 7. marca 2013 pod bodmi I až V je neplatné.

5. Na odvolanie žalovaného odvolací súd, dovolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 19. novembra 2019, č. k. 6Cob/55/2018-271, v poradí druhý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

5.1. Odvolací súd s poukazom na § 387 ods. 2 a 3 C.s.p. skonštatoval vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, a na doplnenie dôvodov svojho rozhodnutia uviedol, že podstatným v tejto veci je, že ak jednou pozvánkou bolo zvolané riadne rokovanie výročnej členskej schôdze a náhradná výročná členská schôdza, takýto postup je podľa odvolacieho súdu v rozpore so zákonom, a to § 239 ods. 8 Obchodného zákonníka, nakoľko nemohlo dôjsť k platnému zvolaniu náhradnej členskej schôdze družstva predtým, ak predstavenstvo v zmysle stanov žalovaného nekonštatuje, že členská schôdza nie je schopná uznášať sa. Pokiaľ žalovaný nesplnil náležitosti súvisiace so zvolaním členskej schôdze platí,

že v ten istý deň nemohla byť platne zvolaná ani náhradná členská schôdza žalovaného.

5.2. K námietke žalovaného, že napadnuté uznesenie prijaté na náhradnej členskej schôdzi sa žalobcu nijako nedotklo, keďže tento sa tejto schôdze zúčastnil a mohol hlasovať, odvolací súd uviedol, že je nepochybné, že takýto spôsob zvolania náhradnej výročnej členskej schôdze sa žalobcu dotkol, lebo tak, ako sa konštatuje v zápisnici z výročnej členskej schôdze, konkrétne v bode 4, táto nemohla začať kvôli tomu, že nie je prítomná nadpolovičná väčšina členov, čo okrem iného mohlo byť spôsobené aj vadným doručovaním predvolania na túto riadnu členskú schôdzu a zároveň toto mohlo nepochybne aj ovplyvniť hlasovanie, na náhradnej výročnej členskej schôdzi. Zároveň krajský súd uviedol, že pokiaľ by si osvojil názor žalovaného v podanom odvolaní, nemuselo by dôjsť k zvolaniu výročnej členskej schôdze spôsobom uvedeným v stanovách, ale dochádzalo by k nemu len neformálnym spôsobom, čo by nepochybne spôsobilo ujmu tých členov družstva, ktorí by sa o tomto dohodnutom „neformálnom spôsobe zvolania“ výročnej členskej schôdze nedozvedeli. Tieto skutočnosti boli nepochybne zachytené v námietkach žalobcu (č.l.19 súdneho spisu) proti uzneseniam prijatých na náhradnej výročnej členskej schôdze žalovaného, kde žalobca poukázal, že na platnosť uznesení členskej schôdze sa vyžaduje jej riadne zvolanie a že náhradná výročná členská schôdza zo dňa 7. marca 2013 nebola zvolaná riadne v zmysle stanov žalovaného a ustanovenia § 238 ods. 3 Obchodného zákonníka. Odvolací súd taktiež uviedol, že zo zápisnice z tejto schôdze je zistiteľné, že žalobca ústne už na tejto schôdzi vyslovil svoj nesúhlas s navrhovanými uzneseniami, ktoré boli napokon prijaté väčšinou hlasov prítomných, pričom k prehlasovaniu žalobcu došlo aj z dôvodu chybného zvolania náhradnej členskej schôdze keď nie je možné predpovedať ako by hlasovanie dopadlo (t.j., či by žalobca uspel s námietkami) ak by všetci členovia boli na túto náhradnú členskú schôdzu riadne (v súlade so cit. ustanoveniami a stanovami žalovaného) pozvaní.

5.3. Vo vzťahu k namietanej vade doručovania pozvánok odvolací súd uviedol, že nebolo povinnosťou žalovaného doručovať pozvánku na riadnu členskú schôdzu manželke žalobcu do cudziny (USA), ale stačilo na jej adresu trvalého pobytu, a v tom prípade by sa toto mohlo pokladať za dôjdenie prejavu vôle do sféry adresáta - manželke žalobcu. Záverom odvolací súd skonštatoval, že dôkazné bremeno preukázať, že manželke žalobcu bola doručovaná pozvánka na výročnú členskú schôdzu v súlade so stanovami, zaťažuje žalovaného, nakoľko ak by si súd osvojil argumentáciu žalovaného, žalobcu by zaťažil negatívnou dôkaznou povinnosťou, t.j. musel by preukazovať, že žalovaný jeho manželke žiadnu pozvánku nedoručoval, čo je vylúčené.

V súvislosti s vyššie uvedeným odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie.

6. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalovaný (č.l. 287 a nasl. spisu), prípustnosť ktorého odôvodnil ust. § 420 písm. f/ C.s.p. a § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p., konštatujúc, že dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je nezákonné, nespravodlivé a spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

7. Dovolateľ v časti dovolania, ktorého prípustnosť odvodzuje od ust. § 420 písm. f/ C.s.p. vytyka odvolaciemu súdu (ako i súdu prvej inštancie), že tento sa vo svojom rozhodnutí vôbec nezaoberal, resp. nevyhodnotil dôsledky svojho rozhodnutia v kontexte ďalšieho fungovania družstva, nakoľko jedným z uznesení, ktoré bolo vyhlásené za neplatné, bolo aj uznesenie, ktorým bola schválená riadna účtovná závierka žalovaného za rok 2012, a teda z dôvodu uvedeného rozhodnutia žalované družstvo aktuálne porušuje svoje povinnosti podľa § 40 ods. 1 a 2 v spojení s ust. § 68b ods. 1 písm. e/ Obchodného zákonníka a hrozí jeho zrušenie a vstup do likvidácie.

7.1. Žalovaný namieta, že počas celého konania tvrdil, že žalobcovi nikdy žiadna ujma nevznikla a nikdy nebol reálne nijako poškodený ani jedným z uznesení, ktoré boli schválené na spornej NVČS dňa 7. marca 2013. Vytyka súdom oboch inštancií, že tieto neposkytli žiadnu odpoveď o tom, aké právo žalobcu bolo ohrozené alebo porušené uzneseniami NVČS zo dňa 7. marca 2013.

7.2. Dovolateľ taktiež tvrdí, že odvolací súd vydal prekvapivé rozhodnutie, v ktorom poprel svoj predošlý záver, v zmysle ktorého odmietol tvrdenie súdu prvej inštancie o nezákonnom postupe pri zvolávaní NVČS (bod 21. a 22. zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu) a vec vrátil súdu prvej inštancie s tým, že bude jeho úlohou zamerať dokazovanie na opodstatnenosť ďalších dôvodov žaloby. Okresný súd sa však týmto právnym názorom podľa dovolateľa neriadil a vo svojom v poradí druhom

rozsudku opätovne uzavrel, že NVČS nebola zvolaná v súlade s ust. § 239 ods. 8 Obchodného zákonníka (viď body 25. a 26. rozsudku), ktorý záver prekvapivo odvolací súd na druhýkrát potvrdil, a z ktorého dôvodu došlo k porušeniu práva dovolateľa na spravodlivý proces a porušeniu právnej istoty a ust. § 391 ods. 2 C.s.p.

7.3. Dovolateľ namieta i nepochopiteľnosť postupu odvolacieho súdu vo vzťahu k doručovaniu pozvánky manželke žalobcu, o ktorej žalovaný naprieč celým konaním tvrdil, že pozvánka bola manželke žalobcu riadne doručená.

8. V časti dovolania, ktorého prípustnosť žalovaný odvodzuje od ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p., dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, a to v nesprávnom právnom závere súdov o nemožnosti konania riadnej a náhradnej výročnej členskej schôdze družstva v jeden deň. Záver odvolacieho súdu, že „pokiaľ jednou pozvánkou bolo zvolané riadne rokovanie VČS a NVČS, takýto postup je v rozpore so zákonom, s ust. § 239 ods. 8 Obchodného zákonníka“, nemá podľa dovolateľa oporu v žiadnom zákonom ustanovení a je len nesprávnym výkladom zo strany odvolacieho súdu.

8.1. Žalovaný vo vzťahu k námietke, že právo každého člena podať žalobu o zrušenie uznesenia členskej schôdze nie je abstraktné, výtýka súdu prvej inštancie, že tento vo svojom rozsudku (bod 23. odôvodnenia rozhodnutia) cituje § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka, avšak opomenul uviesť odsek 2 predmetného ustanovenia, v zmysle ktorého súd môže na návrh spoločníka určiť neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia, len ak porušenie zákona, spoločenskej zmluvy alebo stanov mohlo obmedziť práva spoločníka, ktorý sa určenia domáha. V tejto súvislosti dovolateľ poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Obdo V 24/2013 a Obdo V 70/2003, v zmysle ktorého „dôsledky formálnych väd pri zvolávaní valného zhromaždenia z hľadiska vplyvu na platnosť valným zhromaždením prijatých uznesení treba posudzovať podľa toho, či v konkrétnom prípade mali, alebo mohli mať negatívny vplyv na možnosť uplatnenia práva niektorého zo spoločníkov“. Tvrdí, že preukázanie osobného rozmeru žaloby, teda podávania žaloby pre porušenie, alebo ohrozenie jeho osobných práv člena družstva je nevyhnutnou súčasťou každej takejto žaloby o vyslovenie neplatnosti uznesení členskej schôdze. Výtýka súdom, že v napadnutých rozhodnutiach nijako nevysvetlili, ako došlo, alebo mohlo dôjsť k negatívnemu vplyvu na možnosť uplatnenia práva žalobcu.

8.2. Dovolateľ záverom namieta, že stanov družstva (ako i čl. XIX bod 6.) boli riadne prijaté príslušným orgánom družstva, neboli nikdy zmenené, a teda i postup žalovaného družstva pri zvolávaní NVČS bol plne v súlade s jeho stanovami. Výtýka súdu prvej inštancie, že tento si urobil prejudiciálny záver o neplatnosti ustanovenia čl. XIX bod 6 Stanov pre jeho rozpor so zákonom, a to bez ohľadu na skutočnosť, že naprieč celým konaním nebola prednesená žaloba o určenie neplatnosti predmetného ustanovenia stanov, ktorý uvedený postup znamená, že súd si vytvoril prejudiciálny názor na takú otázku, ktorá mala byť predmetom samostatného sporového konania. Výtýka odvolaciemu súdu, že tento chybný postup okresného súdu, ktorým bolo porušené právo žalovaného na spravodlivý proces, v rámci odvolacieho konania nenapravil, z ktorého dôvodu došlo k chybnému právnomu posúdeniu veci.

V zmysle vyššie uvedených argumentov žalovaný navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zo dňa 19. novembra 2019, ako i rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 8. decembra 2017 a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

9. Žalobca sa vo svojom vyjadrení sa k podanému dovolaniu stotožnil s rozhodnutiami súdov oboch inštancií a navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalovaného ako nedôvodné zamietol a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100%.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C.s.p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný v neprospech, ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), zastúpený podľa § 429 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalovaného treba zamietnuť.

11. Podľa ustanovenia § 419 C.s.p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to

zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu, ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

12. Podľa § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Podľa § 421 ods. 1 C.s.p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo, alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

14. Podľa § 431 ods. 1 C.s.p., dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (ods. 2).

15. Podľa § 432 ods. 1 C.s.p., dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (ods. 2).

Prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 420 písm. f/ C.s.p.

16. Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania podľa § 420 písm. f/ C.s.p., keďže má za to, že postupom odvolacieho súdu došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

16.1. Z obsahu dovolania vyplýva, že žalovaný vytýka odvolaciemu súdu (ako i súdu prvej inštancie), že tieto sa vo svojom rozhodnutí vôbec nezaoberali, resp. nevyhodnotili dôsledky svojho rozhodnutia v kontexte ďalšieho fungovania družstva a z dôvodu uvedeného rozhodnutia žalované družstvo aktuálne porušuje svoje povinnosti podľa § 40 ods. 1 a 2 v spojení s ust. § 68b ods. 1 písm. e/ Obchodného zákonníka a hrozí jeho zrušenie a vstup do likvidácie.

16.2. Vytýka tiež súdom oboch inštancií, že tieto neposkytli žiadnu odpoveď o tom, aké právo žalobcu bolo ohrozené alebo porušené uzneseniami NVČS zo dňa 7. marca 2013.

16.3. Dovolateľ taktiež tvrdí, že odvolací súd vydal prekvapivé rozhodnutie, v ktorom poprel svoj predošlý záver, v zmysle ktorého odmietol tvrdenie súdu prvej inštancie o nezákonnom postupe pri zvolávaní NVČS (bod 21. a 22. zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu) a vec vrátil súdu prvej inštancie s tým, že bude jeho úlohou zamerať dokazovanie na opodstatnenosť ďalších dôvodov žaloby. Okresný súd sa však týmto právnym názorom podľa dovolateľa neriadil a vo svojom v poradí druhom rozsudku opätovne uzavrel tak, že NVČS nebola zvolaná v súlade s ust. § 239 ods. 8 Obchodného zákonníka (viď body 25. a 26. rozsudku), ktorý záver prekvapivo odvolací súd na druhýkrát potvrdil, a z ktorého dôvodu došlo k porušeniu práva dovolateľa na spravodlivý proces a porušeniu právnej istoty a ust. § 391 ods. 2 C.s.p.

16.4. Dovolateľ namieta i nepochopiteľnosť postupu odvolacieho súdu vo vzťahu k doručeniu pozvánky manželke žalobcu, o ktorej žalovaný naprieč celým konaním tvrdil, že pozvánka bola manželke žalobcu riadne doručená a nerozumie, prečo odvolací súd nevzal do úvahy jeho vyjadrenia zo dňa 24. mája 2018

a 20. decembra 2017.

17. V posudzovanom prípade dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p., podľa ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

18. Relevantné znaky, ktoré charakterizujú procesnú vadu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p., sú zásah súdu do práva na spravodlivý súdny proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Právo na spravodlivý súdny proces predstavuje možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov. Vyššie citované ustanovenie § 420 písm. f/ C.s.p. zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnomu rámcu, a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky.

19. Súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo strany konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. uplatneným nárokom a obranou proti takému uplatneniu.

20. Dovolací súd uvádza, že za porušenie práva na spravodlivý proces sa považuje v zmysle rozhodovacej činnosti ústavného súdu situácia, ak všeobecný súd svoje rozhodnutie riadne neodôvodní a nevysporiada sa so všetkými relevantnými námietkami uplatnenými sporovými stranami, a to spôsobom zodpovedajúcim miere ich závažnosti. V takom prípade všeobecný súd svojím postupom založí nepreskúmateľnosť ním vydaného rozhodnutia, a spravidla tak aj jeho protiústavnosť. Ak nie sú totiž zrejmé dôvody toho, ktorého rozhodnutia, svedčí to o ľubovôli v súdnom rozhodovaní, pričom zásada právneho štátu ľubovôľu v rozhodovaní orgánov verejnej moci zakazuje; len vecne správne rozhodnutie a náležite, t.j. zákonom vyžadovaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie, napĺňa - ako neoddeliteľná súčasť „stanoveného postupu“ - ústavné kritériá vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 ústavy.

21. Najvyšší súd akcentuje, že samotná skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06). K zjavnej neodôvodnenosti rozhodnutí všeobecných súdov sa vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky keď uviedol, že je najčastejšie daná rozporom súvislostí ich právnych argumentov a skutkových okolností prerokúvaných prípadov s pravidlami formálnej logiky alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Uvedené nedostatky pritom musia dosahovať mieru ústavnej relevancie, teda ich intenzita musí byť spôsobilá porušiť niektoré z práv uvedených v čl. 127 ods. 1 Ústavy. (II. ÚS 302/2019-44 z 20. februára 2020, ods. 17). O taký prípad však v danej veci nejde. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu sú dostatočne zrejmé jeho dôvody.

21.1. Je potrebné mať na zreteli, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo strany konania na súdnu ochranu,

resp. spravodlivý proces. (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 204/04). Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí prítom jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú jednotu.

21.2. Dovolací súd uvádza, že nemožno prisvedčiť tvrdeniu žalovaného, že sudy sa v konaní podrobne nezaoberali a neposkytli žiadnu odpoveď o tom, aké právo žalobcu bolo ohrozené, alebo porušené uzneseniami NVČS zo dňa 7. marca 2013. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu v bode 13. a 15. jasne vyplýva, že tento sa zaoberal námietkou žalovaného, že žaloba nemá žiadne vecné ani reálne opodstatnenie, nakoľko žiadne práva žalobcu porušené neboli. K uvedenému následne v bode 38. ako aj 41. svojho odôvodnenia dovolací súd uviedol, že je nepochybné, že v súdnej veci zvolený postup spôsobu zvolania náhradnej výročnej členskej schôdze sa nepochybne žalobcu dotkol, lebo tak, ako sa konštatuje v zápisnici z výročnej členskej schôdze, konkrétne v bode 4, táto nemohla začať kvôli tomu, že nie je prítomná nadpolovičná väčšina členov, čo okrem iného mohlo byť spôsobené aj vadným doručovaním predvolania na túto riadnu členskú schôdzu a zároveň to mohlo nepochybne aj ovplyvniť hlasovanie, na náhradnej výročnej členskej schôdzi. Súčasne krajský súd uviedol, že pokiaľ by si osvojil názor žalovaného v podanom odvolaní, nemuselo by dôjsť k zvolaniu výročnej členskej schôdze spôsobom uvedeným v stanovách, ale dochádzalo by k nemu len neformálnym spôsobom, čo by nepochybne spôsobilo ujmu tých členov družstva, ktorí by sa o tomto dohodnutom „neformálnom spôsobe zvolania“ výročnej členskej schôdze nedozvedeli. Žalovanému tak bola podľa dovolacieho súdu poskytnutá dostatočná odpoveď zo strany odvolacieho súdu vo vzťahu k jeho námietke o tom, aké právo žalobcu bolo ohrozené alebo porušené uzneseniami NVČS zo dňa 7. marca 2013.

21.3. Pokiaľ žalovaný vytýka odvolaciemu súdu (ako i súdu prvej inštancie), že tento sa vo svojom rozhodnutí vôbec nezaoberal dôsledkami svojho rozhodnutia v kontexte ďalšieho fungovania družstva, z ktorého dôvodu je odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu nedostatočné, ani s uvedeným sa dovolací súd nestotožňuje a pripomína, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 C.s.p. stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pretože v konaniach pred súdom prvej inštancie i odvolacím súdom, iný než napadnutým rozsudkom, vyslovený právny záver podľa odvolacieho súdu nevyplýval a v odvolaní uvedené argumenty neboli teda spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci. Odvolací súd zaujal stanovisko len k tým dôvodom odvolania, ktoré mali rozhodujúci význam pre rozhodnutie vo veci stojace na závere, že ak jednou pozvánkou bolo zvolané riadne rokovanie výročnej členskej schôdze a náhradná výročná členská schôdza, takýto postup je podľa odvolacieho súdu v rozpore so zákonom, a to § 239 ods. 8 Obchodného zákonníka, členská schôdza žalovaného teda nebola zvolaná riadne a uznesenie na nej prijaté preto nemôže byť platné, pričom samotná neplatnosť uznesení je len nevyhnutným dôsledkom neplatne zvolanej členskej schôdze, na ktorej boli prijaté, z ktorého dôvodu neskúmal obsah prijatých uznesení. Námietku žalovaného, že odvolací súd sa nezaoberal tým, aké uznesenia označil svojím rozsudkom za neplatné, preto dovolací súd hodnotí ako irelevantnú.

22. Dovolateľ taktiež tvrdí, že odvolací súd porušil princíp právnej istoty, keď vydal prekvapivé rozhodnutie, v ktorom poprel svoj predošlý záver, v zmysle ktorého vo svojom zrušujúcom uznesení odmietol tvrdenie súdu prvej inštancie o nezákonnom postupe pri zvolávaní NVČS. Žalovaný zastáva názor, že súd prvej inštancie porušil ust. § 391 ods. 2 C.s.p., keď sa neriadil záväzným právnym názorom odvolacieho súdu v jeho zrušujúcom uznesení (podľa, ktorého neobstojí v návrhu žalobcu konkrétne uvedená námietka, že aj z dôvodu nezákonného zvolania NVČS sú na nej prijaté uznesenia neplatné a uložil súdu prvej inštancie v ďalšom konaní zamerať dokazovanie na opodstatnenosť ďalších dôvodov návrhu), pretože v svojom v poradí druhom rozsudku opätovne právne vec vyhodnotil a uzavrel tak, že NVČS nebola zvolaná v súlade s ust. § 239 ods. 8 ObZ.

22.1. Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa prekvapivosti rozhodnutí súdov nižšej inštancie dovolací súd uvádza, že o prekvapivé rozhodnutie predstavujúce vadu zmatečnosti podľa § 420 písm. f) C.s.p. ide vtedy, ak odvolací súd založí svoje rozhodnutie na odlišných právnych záveroch ako súd prvej inštancie, za predpokladu, že nepostupoval v súlade s ustanovením § 382 C.s.p. (k tomu viď aj R 33/2011, 3Cdo/76/2014, 4Cdo/299/2014). O uvedený prípad prekvapivosti, prípad porušenia právnej istoty z dôvodu neakceptácie právne záväzného právneho záveru odvolacieho súdu súdom prvej inštancie, či dokonca o porušenie práva žalovaného na spravodlivý proces tým, že by odvolací súd vo svojom

rozsudku nerešpektoval a poprel vlastné predchádzajúce rozhodnutie v tom istom konaní, sa v súdnej veci podľa dovolacieho súdu nejedná.

22.2. Z obsahu spisu i rozhodnutí súdov oboch inštancií je zrejmé, že jediným dôvodom, pre ktorý žalobca žiadal uznesenia prijaté na NVČS dňa 7. marca 2013 určiť za neplatné, bol dôvod, že NVČS nebola zvolaná riadne (teda nebola zvolaná tak, ako to vyžadujú Stanovy a Obchodný zákonník v ust. § 238), pričom následne žalobca uviedol konkrétne pochybenia žalovaného, ktoré tento jediný namietaný dôvod vymedzujú. Z uvedeného dôvodu nebolo podľa dovolacieho súdu ani fakticky možné skúmať iné dôvody neplatnosti uznesenia prijatého na NVČS dňa 7. marca 2013. Dovolací súd pripúšťa, že predmetný záver odvolacieho súdu v jeho zrušujúcom uznesení môže na prvý pohľad vyznievať zmätočne, avšak v kontexte všetkých súvislostí naprieč celým konaním, počnúc žalobou, konaním pred okresným súdom a jeho rozhodnutím, ako i odvolacím konaním nevyplýva iný žalobcom namietaný dôvod neplatnosti uznesení prijatých na NVČS dňa 7. marca 2013 (iba viaceré aspekty jednej a tej istej námietky), preto okresný súd postupoval správne a v súlade so zrušujúcim rozhodnutím odvolacieho súdu, keď sa po zrušení rozsudku o vrátení veci opätovne zaoberal týmto istým dôvodom, resp. ďalšími námietkami žalovaného vo vzťahu k uvedenému dôvodu neplatnosti uznesení prijatých na NVČS dňa 7. marca 2013, a síce z dôvodu, že táto nebola zvolaná riadne.

23. Dovolateľ v časti dovolania tvrdiaceho nesprávne právne posúdenie veci zo strany odvolacieho súdu, a ktorého prípustnosť odvodzuje od ust. § 421 ods. 1 C.s.p., namieta nepochopiteľnosť postupu odvolacieho súdu vo vzťahu k tvrdenému nedoručeniu pozvánky manželke žalobcu (podľa vyjadrenia žalovaného na pojednávaní pred odvolacím súdom na čl. 198), o ktorej žalovaný naprieč celým konaním tvrdil, že pozvánka bola manželke žalobcu riadne doručená. Dovolateľ nerozumie, prečo odvolací súd nevzal do úvahy jeho vyjadrenia zo dňa 24. mája 2018 a 20. decembra 2017, podľa ktorých podľa dovolateľa vyplýva, že pozvánka bola manželke žalobcu riadne doručovaná.

23.1. Dovolací súd vo vzťahu k argumentácii dovolateľa prioritne uvádza, že vychádzajúc z jej obsahu, jedná sa o námietku nesprávneho procesného postupu odvolacieho súdu v zmysle ust. § 420 písm. f/ C.s.p., nie o námietku nesprávneho právneho posúdenia veci podľa ust. § 421 ods. 1 C.s.p. Dovolací súd konštatuje, že dovolanie uplatnené podľa § 421 ods. 1 C.s.p., je možné odôvodniť iba nesprávnym právnym posúdením, ktorého súčasťou nie je (a ani nemôže byť) prípadné nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (znaleckého posudku v znení dodatku). Prípadnú vadu rozhodnutia spočívajúcu nedostatočným zistením rozhodujúcich skutkových okolností, nie je možné subsumovať pod nesprávne právne posúdenie, keď pod právnym posúdením sa rozumie činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení, súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav.

23.2. Pre naplnenie prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch zákonných znakov, ktorými sú: 1/ nesprávny procesný postup súdu, 2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva a zároveň 3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

23.3. Medzi procesné práva predpokladané ustanovením § 420 písm. f/ C.s.p. patria, napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, právo nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo strany konať pred súdom v materinskom jazyku, alebo v jazyku, ktorému rozumie, právo na to, aby bol rozsudok strane doručený do vlastných rúk. Dovolací dôvod je vymedzený iba vtedy, ak dovolateľ výslovne uvedie, akým konkrétno špecifikovaným procesným postupom, ktorý považuje za nesprávny, mu odvolací súd (prípadne aj súd prvej inštancie) znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Je nevyhnutné, aby dovolateľ špecifikoval, aké konkrétne jemu patriace procesné práva mu odvolací súd (prípadne aj súd prvej inštancie) svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať.

23.4. Dovolací súd k uvedenému prioritne konštatuje, že ani samotný dovolateľ neuviedol, akým vyššie uvedeným spôsobom malo byť zasiahnuté do jej práva na spravodlivý proces, resp. akým spôsobom, v dôsledku tvrdeného nesprávneho procesného postupu súdu, mala nadobudnúť miera porušenia jeho procesných práv značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia práva na spravodlivý proces. Počas celého konania mohli strany sporu riadne uskutočňovať im patriace procesné práva, došlo k viacerým vyjadreniam oboch strán sporu, medzi ktoré patrilo i vyjadrenie žalovaného na pojednávaní

pred odvolacím súdom zo dňa 21. júna 2017 na č.l. 198, kde zástupca žalovaného uviedol, že manželka žalobcu nebola riadne pozvaná na členskú schôdzu družstva.

23.5. Pokiaľ má ísť zo strany žalovaného o námietku nesprávneho hodnotenia dôkazov, keď odvolací súd podľa žalovaného nevzal do úvahy jeho vyjadrenia zo dňa 24. mája 2018 a 20. decembra 2017, v tejto súvislosti najvyšší súd pripomína, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od prvoinštančného a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - viď ustanovenie § 442 C.s.p. („dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd“). Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nepatrí právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj I. ÚS 97/97). Takéto dovolacie námietky nepredstavujú zákonom spôsobilý spôsob vymedzenia dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 431 C.s.p. a z tohto dôvodu nemôžu predstavovať vadu zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP. Z obsahu dovolania je najvyššiemu súdu zrejmé, že žalovaný ním vyjadruje len svoj nesúhlas s neúspechom v spore. Keď Najvyšší súd Slovenskej republiky nemôže vykonávať dokazovanie, tak nemôže iba na základe súdnych spisov preskúmať správnosť hodnotenia dôkazov súdom.

24. Vo vzťahu k dôvodom dovolania, od ktorých žalovaný odvodzuje jeho prípustnosť v zmysel ust. § 420 písm. f/ C.s.p. dovolací súd záverom uvádza, že z odôvodnenia rozhodnutí súdov oboch inštancií je dostatočne zrejmé čoho, a z akých dôvodov sa žalobca domáhal, čo navrhoval, z ktorých osvedčených skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil súd prvej inštancie, ako ich posudzoval odvolací súd, a aké závery zaujal k jeho právnomu posúdeniu. Podľa názoru dovolacieho súdu procesný postup odvolacieho súdu prebiehal v zmysle právnej úpravy Civilného sporového poriadku, žalovaný mal možnosť zúčastniť sa na úkonoch súdu prvej inštancie a proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podať odvolanie, čo aj urobil. Skutočnosť, že sa dovolateľ nestotožňuje s procesným postupom všeobecného súdu, nemôže viesť k záveru o porušení práva na spravodlivý proces a odňatí možnosti konať pred súdom.

Dovolací súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti konštatuje, že procesným postupom súdov oboch inštancií nedošlo k tomu, že by súdy znemožnili žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že by tým došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C.s.p.).

Prípustnosť dovolania podľa 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.

25. Dovolateľ ďalej založil prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo, alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Z § 432 ods. 1 a 2 C.s.p. vyplýva, že dovolanie prípustné podľa § 421 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Toto ustanovenie pritom nemôže byť posudzované izolovane, ale len v spojení s vyššie citovaným § 421 ods. 1 C.s.p.

26. Dovolací súd uvádza, že právnou otázkou, ktorá je rozhodujúca pre splnenie zákonnej podmienky prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C.s.p., sa rozumie otázka hmotnoprávna, ktorá sa odvíja od interpretácie napr. Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine - ako aj otázka procesnoprávna, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení (k tomu viď aj 3Cdo/158/2017). Zároveň právnou otázkou (od ktorej vyriešenia záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu) je potrebné koncipovať jednak spôsobom uvedeným v ustanovení § 432 ods. 2

C.s.p., no zároveň aj dostatočne všeobecným spôsobom tak, aby vôbec bolo možné konštatovať, že vo vzťahu ku konkrétnej otázke skutočne existuje, alebo neexistuje ustálená/rozdielna rozhodovacia prax dovolacieho súdu. Tento záver vyplýva aj z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. apríla 2020, sp. zn. III. ÚS 123/2020, podľa ktorého už zo samotného znenia § 421 C.s.p. je možné vyvodiť, že vzhľadom na skutočnosť, že od vymedzenia právnej otázky sa odvíja dovolací prieskum, a to v rozsahu, či sa od nej odvolací súd v rámci jej vyriešenia odklonil, riešil ju rozdielne, alebo ju ešte neriešil, je pri jej formulácii nevyhnutný predpoklad jej „zovšeobecnenia“.

27. V časti dovolania, ktorého prípustnosť žalovaný odvodzuje od ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p., dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, konkrétne v nesprávnom právnom závere súdov o nemožnosti konania riadnej a náhradnej výročnej členskej schôdze družstva v jeden deň. Ako nesprávny hodnotí žalobca záver odvolacieho súdu, že „pokiaľ jednou pozvánkou bolo zvolané riadne rokovanie VČS a NVČS, takýto postup je v rozpore so zákonom, konkrétne s ust. § 239 ods. 8 Obchodného zákonníka“ a tvrdí, že takýto výklad ustanovenia § 239 ods. 8 ObZ je len nesprávnym výkladom zo strany odvolacieho súdu.

27.1. Dovolací súd vo vzťahu k vyššie uvedenému žalovaným namietanému nesprávnemu právnomu posúdeniu zo strany odvolacieho súdu uvádza, že všeobecne platí, že právna otázka, ktorú má dovolací súd vo svojom rozhodnutí riešiť, musí byť rozhodujúca (kľúčová) pre rozhodnutie vo veci samej. To znamená, že dovolací súd nemôže riešiť hypotetické otázky, ktoré nemajú, resp. v ďalšom konaní nemôžu mať vplyv na meritórne rozhodnutie, a ani akademické otázky, ktoré nemajú vôbec súvis s rozhodovaným sporom. Citované je osobitne dôležité vo vzťahu k tvrdeniu dovolateľa, že „rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom závere o nemožnosti konania riadnej a náhradnej výročnej členskej schôdze družstva v jeden deň“, nakoľko rozhodnutie krajského súdu na tomto závere vôbec nespočíva. Toto naopak stojí na výsledku, že „ak jednou pozvánkou bolo zvolané riadne rokovanie výročnej členskej schôdze a náhradná výročná členská schôdza, takýto postup je podľa odvolacieho súdu v rozpore so zákonom, a to § 239 ods. 8 Obchodného zákonníka“. Odvolací súd teda neposudzoval okamih konania VČS a NVČS družstva z hľadiska dodržania zákonom stanovenej lehoty, takáto námietka je zo strany žalovaného vo vzťahu k rozhodnutiu súdu v merite veci irelevantná.

27.2. Naopak, práve žalovaným následne namietaná nesprávnosť záveru odvolacieho súdu, že „pokiaľ jednou pozvánkou bolo zvolané riadne rokovanie VČS a NVČS, takýto postup je v rozpore so zákonom, konkrétne s ust. § 239 ods. 8 Obchodného zákonníka“ a jeho tvrdenie, že „takýto výklad ustanovenia § 239 ods. 8 ObZ je nesprávnym výkladom zo strany odvolacieho súdu“, je kľúčovou námietkou tvrdeného nesprávneho právneho posúdenia veci a dôvodom prípustnosti dovolania žalovaného v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p., s právnou otázkou, ktorá nebola dovolacím súdom posudzovaná a vyriešená v znení: „Je možné s prihliadnutím na znenie ust. § 239 ods. 8 Obchodného zákonníka zvoliť členskú schôdzu spoločne s náhradnou členskou schôdzou družstva jednou pozvánkou“?

28. Dôvod prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. predpokladá, že právnu otázku dovolací súd dosiaľ neriešil a je tu daná potreba, aby dovolací súd ako najvyššia súdna autorita túto otázku vyriešil. Právna úprava účinná od 01.07.2016, dáva dovolaciemu súdu právomoc rozhodnúť o tom, či ide o otázku zásadného právneho významu, ktorá nebola dosiaľ riešená. Základným predpokladom prípustnosti dovolania je, že dovolací súd vo svojej rozhodovacej činnosti, doposiaľ neposudzoval právnu otázku nastolenú dovolateľom (t.j. právne posúdenie veci odvolacím súdom, s ktorým dovolateľ nesúhlasí).

29. Pod nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O takýto prípad ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak súd aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

30. Podľa § 238 ods. 3 Obchodného zákonníka, pokiaľ tento zákon neustanovuje inak, vyžaduje sa na platnosť uznesenia členskej schôdze, predstavenstva a kontrolnej komisie ich riadne zvolanie, prítomnosť nadpolovičnej väčšiny členov a súhlas väčšiny hlasov prítomných členov. Tento zákon alebo stanovy určujú, pre ktoré uznesenie je potrebný súhlas kvalifikovanej väčšiny.

31. Podľa ust. § 239 ods. 8 Obchodného zákonníka, ak členská schôdza nie je schopná uznášať sa,

zvolá predstavenstvo náhradnú členskú schôdzu tak, aby sa konala do troch týždňov odo dňa, keď sa mala konať členská schôdza pôvodne zvolaná. Náhradná členská schôdza musí mať nezmenený program rokovania a je schopná uznášať sa bez ohľadu na ustanovenie § 238 ods. 3. Obdobne sa postupuje pri čiastkových členských schôdzach a pri schôdzach delegátov.

32. Zo stanov družstva, čl. XIV ods. 6, prijatých dňa 15. marca 2012 (č.l. 30), ak členská schôdza nie je schopná uznášať sa, zvolá predstavenstvo náhradnú členskú schôdzu tak, aby sa konala do 3 týždňov odo dňa, keď sa mala konať členská schôdza pôvodne zvolaná. Členská schôdza sa zvoláva písomnou pozvánkou alebo iným zaužívaným spôsobom, t.j. vyhlásením v miestnom rozhlase, najmenej 14 dní pred konaním členskej schôdze, prípadne osobnou návštevou členov družstva určenými zodpovednými pracovníkmi alebo aj inzerátom v dennej tlači. Pokiaľ je to uvedené v pozvánke na členskú schôdzu, môže sa náhradná členská schôdza konať aj v ten istý deň, najskeôr však 30 minút po plánovanom začiatku riadnej členskej schôdze. Náhradná členská schôdza musí mať nezmenený program rokovania a je schopná uznášať sa bez ohľadu na ustanovenia Čl. XVIII ods. 5 týchto stanov, alebo § 238 ods. 3 Obchodného zákonníka.

33. Dovolací súd považuje práve výklad ustanovenia § 239 ods. 8 ObZ, upravujúceho zvolávanie náhradnej členskej schôdze družstva za podstatný v tomto sporovom konaní. Z hľadiska gramatického výkladu, v prvej vete uvedeného ustanovenia ide o podrad'ovacie súvetie spojené podrad'ovacou spojkou „ak“, pričom v prvej časti tohto súvetia je vyjadrená podmienka, resp. príčina (ak členská schôdza nie je schopná uznášať sa) a v druhej časti vety následok (zvolá predstavenstvo náhradnú členskú schôdzu tak, aby sa konala do 3 týždňov odo dňa, keď sa mala konať členská schôdza pôvodne zvolaná). Z uvedeného vyplýva, že predpokladom konania náhradnej členskej schôdze v zmysle ust. § 239 ods. 8 ObZ je, aby členská schôdza nebola uznášaniaschopná. Uvedené predstavuje odkladaciu podmienku. Pokiaľ je členská schôdza schopná uznášať sa, náhradná členská schôdza sa konať nemôže, pretože absentuje základná podmienka jej konania, teda neschopnosť členskej schôdze uznášať sa. Logicky musí nastať najprv príčina v podobe splnenia podmienky, ktorou je neuznášania schopnosť členskej schôdze, aby mohol nastať následok v podobe zvolania náhradnej členskej schôdze. Platí premisa, že nemožno riešiť následok, pokiaľ nie je zrejmé, či nastane jeho príčina. Uvedené podľa dovolacieho súdu automaticky vylučuje možnosť zvolania VČS a NVČS preventívne naraz dopredu vyhotovenými pozvánkami, ako to urobil žalovaný.

33.1. Zvolanie členskej schôdze spoločne s náhradnou členskou schôdzou, pre prípad potenciálnej neuznášania schopnosti členskej schôdze jedinou pozvánkou sa javí ako obchádzanie zákona, konkrétne ust. § 239 ods. 8 Obchodného zákonníka, z ktorého znenia je podľa najvyššieho súdu zrejmé, že zákonodarca predpokladá zvolanie členskej schôdze jednou pozvánkou a až následne, keď táto členská schôdza nie je schopná uznášať sa, potom je predstavenstvo družstva povinné zvoliť náhradnú členskú schôdzu, a to druhou pozvánkou. Týmto postupom sa zabezpečí, aby mali členovia družstva možnosť oboznámiť sa s konaním nadchádzajúcej náhradnej členskej schôdze, a to aj v prípade, ak nemali vedomosť o konaní členskej schôdze, napriek jej riadnemu oznámeniu. Samostatnou pozvánkou, tzn. pozvánkou na náhradnú členskú schôdzu, sa tak zvýši pravdepodobnosť účasti členov družstva na náhradnej členskej schôdzi, ak sa títo členovia nezúčastnili pôvodne zvolanej členskej schôdze a budú mať tak možnosť na nej prostredníctvom hlasovania vykonávať svoje práva vyplývajúce z ich členstva v družstve. Za relevantné dovolací súd nepovažuje, kedy po skonštatovaní, resp. vyhlásení, neschopnosti uznášať sa riadne zvolanej členskej schôdze, sa zvolanie náhradnej členskej schôdze predstavenstvom uskutoční, ak sa pri tom dodržia ostatné podmienky konania náhradnej členskej schôdze vyplývajúce z ust. § 239 ods. 8 Obchodného zákonníka (aby sa náhradná členská schôdza konala do 3 týždňov odo dňa, keď sa mala konať členská schôdza pôvodne zvolaná, náhradná členská schôdza musí mať nezmenený program rokovania a je schopná uznášať sa bez ohľadu na ustanovenie § 238 ods. 3 ObZ).

33.2. Uvedené vyplýva aj z odbornej literatúry, v zmysle ktorej: „Inštitút náhradnej členskej schôdze zabezpečuje akcieschopnosť družstva v prípade, keď nemožno dosiahnuť väčšinovú účasť členov družstva na členskej schôdzi. Obdobným spôsobom sa postupuje pri čiastkových schôdzach, čo možno extenzívne vykladať tak, že je nevyhnutné znova zvoliť všetky čiastkové schôdze, ak sa na nich nezúčastní celkove väčšina všetkých členov družstva, resp. reštriktívne tak, že treba znova zvoliť len tie čiastkové schôdze, ktoré sa nemohli konať vzhľadom na nedostatočný počet prítomných členov“. (OVEČKOVÁ, O. a kol.: Obchodný zákonník. Veľký komentár. Bratislava: Wolters Kluwer s.r.o., 2017, s. 1655). Práve odbornou literatúrou použité slovné spojenie znova zvoliť predpokladá podľa

dovolacieho súdu nevyhnutnosť ďalšej pozvánky a pokiaľ by mal zákonodarca úmysel vylúčiť proces zvolávania členskej schôdze znovu vo forme náhradnej členskej schôdze novou pozvánkou, urobil by to prijatím takeého príslušného ustanovenia.

33.3. Dovolací súd v tejto súvislosti iba pre komparáciu upozorňuje na problematiku zvolávania náhradnej členskej schôdze družstva v podmienkach právnej úpravy Českej republiky v ust. § 647 a § 648 ods. 1 zákona č. 30/2012 Sb v zmysle, ktorej riadna členská schôdza a náhradná členská schôdza nemôžu byť zvolané dopredu jednou pozvánkou.

34. Ustanovenie § 239 ods. 8 ObZ je kogentné ustanovenie, od ktorého sa stanovy nemôžu odchýliť. Postup žalovaného, ktorý zvolal členskú schôdzu a náhradnú členskú schôdzu družstva jedinou pozvánkou, dovolací súd vyhodnotil ako postup, ktorý je v rozpore s ust. § 239 ods. 8 Obchodného zákonníka, v dôsledku čoho nedošlo k riadnemu zvolaniu náhradnej členskej schôdze, čím je daný dôvod neplatnosti uznesenia prijatého na náhradnej výročnej členskej schôdzi Poľnohospodárskeho obchodného družstva Vehec dňa 7. marca 2013. Preto dovolací súd dospel k záveru, že žalovaný nedôvodne odvolaciemu súdu vytýkal nesprávne právne posúdenie veci a jeho dovolanie smeruje proti vecne správne rozhodnutiu odvolacieho súdu.

34.1. Najvyšší súd záverom dodáva, že vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu v obdobnej veci sp. zn. 2Obdo/97/2021 v uznesení zo dňa 31. januára 2023 (v čase po podaní dovolania v súdnej veci) dospel k totožnému právne záveru, od ktorého nevidí dôvod sa odkloniť.

35. Žalovaný vo vzťahu k námietke nesprávneho právneho posúdenia veci ďalej tvrdí, že právo každého člena podať žalobu o zrušenie uznesenia členskej schôdze nie je abstraktné a vytýka súdu prvej inštancie, že tento vo svojom rozsudku (bod 23. odôvodnenia rozhodnutia) cituje § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka, avšak opomenul uviesť znenie odseku 2 predmetného ustanovenia, v zmysle ktorého súd môže na návrh spoločníka určiť neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia, len ak porušenie zákona, spoločenskej zmluvy alebo stanov mohlo obmedziť práva spoločníka, ktorý sa určenia domáha. V tejto súvislosti dovolateľ poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Obdo V 24/2013 a Obdo V 70/2003, v zmysle ktorého „dôsledky formálnych väd pri zvolávaní valného zhromaždenia z hľadiska vplyvu na platnosť valným zhromaždením prijatých uznesení treba posudzovať podľa toho, či v konkrétnom prípade mali, alebo mohli mať negatívny vplyv na možnosť uplatnenia práva niektorého zo spoločníkov“. Tvrdí, že preukázanie osobného rozmeru žaloby, teda podávania žaloby pre porušenie, alebo ohrozenie jeho osobných práv člena družstva je nevyhnutnou súčasťou každej takejto žaloby o vyslovenie neplatnosti uznesení členskej schôdze a vytrhnutie ust. § 131 ods. 1 ObZ z kontextu, resp. opomenutie ods. 2 predmetného ustanovenia považuje dovolateľ za nesprávne právne posúdenie súdnej veci odvolacím súdom.

35.1. Dovolací súd k vyššie uvedenému prioritne uvádza, že pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 421 CSP, má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v takom prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

35.2. Dovolací súd zdôrazňuje, že prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 421 CSP je striktné limitovaná tým, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia určitej, dovolateľom formulovanej právnej otázky. Z obsahu dovolania je zrejmé, že vo vzťahu k vyššie v bode 35. odôvodnenia tohto rozhodnutia uvedenej argumentácii dovolateľa, v ňom nie je špecifikovaná žiadna právna otázka. Samotná polemika dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu (ako aj súdu prvej inštancie) a spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia, nezodpovedá kritériám uvedeným v § 432 CSP.

35.3. Posúdenie, či odvolací súd použil správny právny predpis, a či ho správne interpretoval, alebo, či zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery prichádza do úvahy až vtedy, ak je dovolanie procesne prípustné (viď R 54/2012

a rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/62/2010, sp. zn. 2Cdo/97/2010, sp. zn. 4Cdo/68/2011, sp. zn. 7Cdo/17/2013). Dovolací súd len poznamenáva, že nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach o tom, akú právnu otázku mal dovolateľ na mysli.

35.4. Dovolací súd vo vzťahu k vyššie uvedenému opätovne prízvukuje, že všeobecne platí, že právna otázka, ktorú má dovolací súd vo svojom rozhodnutí riešiť, musí byť rozhodujúca (kľúčová) pre rozhodnutie vo veci samej a v tejto súvislosti najvyšší súd pripomína, že z rozhodnutia odvolacieho súdu nijako nevyplýva aplikácia analógie legis v zmysle ust. § 131 Obchodného zákonníka. I súd prvej inštancie v bode 23. odôvodnenia svojho v poradí druhého rozhodnutia iba uviedol, že „Podobná úprava (ako v ust. § 242 ObZ) platí aj pri spoločnosti s ručením obmedzeným, kde v § 131 ods. 1 ObZ priznáva každému spoločníkovi právo podať na súd návrh na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia“. Z obsahu spisu i rozhodnutí súdov oboch inštancií jednoznačne vyplýva výlučne aplikácia ust. 242 ObZ a ich právne posúdenie veci v zmysle uvedeného ustanovenia, ktoré komplexne upravuje podmienky pre podanie žaloby o vyslovenie neplatnosti uznesení členskej schôdze družstva členom družstva, a teda žalovaným namietané nesprávne právne posúdenie veci, spočívajúce v ním tvrdenom „vytrhnutí ust. § 131 ods. 1 ObZ z kontextu, resp. opomenutí ods. 2 predmetného ustanovenia zo strany odvolacieho súdu“, nemá vo vzťahu k meritórnemu rozhodnutiu súdu žiadnu relevanciu. Pokiaľ dovolateľ vytýka súdom, že v napadnutých rozhodnutiach nijako nevysvetlili, ako došlo, alebo mohlo dôjsť k negatívnemu vplyvu na možnosť uplatnenia práva žalobcu, v uvedenom dovolací súd odkazuje na vyššie uvedené v bode 21. odôvodnenia tohto rozsudku

36. Dovolateľ v časti dovolania, ktorého prípustnosť odvodzuje od ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. záverom namieta, že stanovы družstva (ako i čl. XIX bod 6.) boli riadne prijaté príslušným orgánom družstva, neboli nikdy zmenené, a teda i postup žalovaného družstva pri zvolávaní NVČS bol plne v súlade so stanovami družstva. Vytýka súdu prvej inštancie, že tento si urobil prejudiciálny záver o neplatnosti ustanovenia čl. XIX bod 6 Stanov pre jeho rozpor so zákonom, a to bez ohľadu na skutočnosť, že nebola naprieč celým konaním prednesená žaloba o určenie neplatnosti predmetného ustanovenia stanov, ktorý uvedený postup znamená, že súd si vytvoril prejudiciálny názor na takú otázku, ktorá mala byť predmetom samostatného sporového konania. Vytýka odvolaciemu súdu, že tento chybný postup okresného súdu v rámci odvolacieho konania nenapravil, z ktorého dôvodu došlo k chybnému právnenému posúdeniu veci.

36.1. Najvyšší súd vo vzťahu k vyššie uvedenému prízvukuje, že nie je oprávnený posudzovať prípustnosť (a dôvodnosť) dovolania žalovaného vo vzťahu k jeho vyššie uvedenej právnej argumentácii. Pre odôvodnenie predmetného záveru dovolací súd predovšetkým poukazuje na druhú právnu vetu judikátu R 73/2019 publikovaného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 7/2019, ktorá znie nasledovne: „Dovolateľ môže v dovolaní, prípustnosť ktorého vyvodzuje z § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku, úspešne argumentovať iba tými dôvodmi, ktoré už skôr namietol v odvolaní, avšak odvolací súd tieto dôvody meritórne posúdil v jeho neprospech“.

Žalovaný predmetnú argumentáciu v odvolaní neuviedol, dovolací súd sa tak nemôže vecne zaoberať námietkou, ktorou sa odvolací súd meritórne nezaoberal.

36.2. Dovolací súd navyiac uvádza, že dovolanie nie je možné považovať za ďalšie odvolanie (k tomu vid. ust. § 366 C.s.p.) a vychádzajúc z dôvodovej správy k Civilnému sporovému poriadku konštatuje, že tzv. „novoty“ nie sú v zásade v dovolacom konaní prípustné, pretože dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok a režim koncentrácie sporu nepripúšťa od istej fázy uplatňovanie práva novôt (obdobne k tomu 2Obdo/97/2020, 2Obdo/3/2021). Uvedená úprava vyplýva zo zásady, že istota a stabilita, nastolené právoplatným rozhodnutím sú v právnom štáte narušiteľné len mimoriadne a výnimočne. Výnimkou je uplatnenie skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (ust. § 435 C.s.p.).

37. Sumarizujúc vyššie uvedené vzhľadom na to, že v rozhodovanej veci odvolací súd správne posúdil právnu otázku podstatnú pre rozhodnutie vo veci, pričom konanie nie je zaťažené ani procesnou vadou v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p., najvyšší súd podľa ustanovenia § 448 C.s.p. dovolanie žalovaného, ako nedôvodné zamietol.

38. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

39. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9

zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.